

O głoszeniu i słuchaniu słowa Bożego - Humbert z Romans

Głoszenie słowa zostało przedstawione jako niezbędne i główne narzędzie zbawiania świata, ludzi i samego kaznodziei. Humbert jednak nie zatrzymał się wyłącznie na ukazaniu licznych korzyści płynących z samego głoszenia. Po teoretycznym wstępie szybko przeszedł do kwestii praktycznych i z wyrafinowanego teologa przemienił się w doświadczonego i twardo stąpającego po ziemi nauczyciela.

Dominikanin trzeźwo zauważył, że kaznodziejstwo jest generalnie trudną sztuką i dobrych kaznodziejów jest bardzo niewielu. Zdaniem Humberta głosiciel, przygotowujący się do posługi, powinien skupić się tylko na trzech aktywnościach: studiowaniu, obserwowaniu innych kaznodziejów i modlitwie. Co się natomiast stanie, gdy głosiciel zaniedba lub zaniecha tych czynności? Humbert, odpowiadając, przedstawił kilka negatywnych przykładów, wśród których znalazły się portrety na przykład kaznodziejów oderwanych od rzeczywistości i problemów słuchaczy, niewolników własnych pomysłów, nieprzygotowanych, groteskowych czy po prostu głupich.

Głoszenie słowa zostało przedstawione jako niezbędne i główne narzędzie zbawiania świata, ludzi i samego kaznodziei. Humbert jednak nie zatrzymał się wyłącznie na ukazaniu licznych korzyści płynących z samego głoszenia. Po teoretycznym wstępie szybko przeszedł do kwestii praktycznych i z wyrafinowanego teologa przemienił się w doświadczonego i twardo stąpającego po ziemi nauczyciela.

Humbert z Romans

O głoszeniu i słuchaniu słowa Bożego

wydawca: WDrodze

rok wydania: 2017

Przeczytaj cały wstęp Tomasza Gałuszki OP

Zobacz spis treści